

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (ένατο τμήμα)

της 19ης Νοεμβρίου 2015*

«Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2001/29/EK — Άρθρο 3, παράγραφος 1 — Παρουσίαση στο κοινό — Έννοια των όρων “παρουσίαση” και “κοινό” — Μετάδοση τηλεοπτικών προγραμμάτων — Μέθοδος της “απευθείας διαβίβασης”»

Στην υπόθεση C-325/14,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής απόφασης δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το hof van beroep te Brussel (Βέλγιο) με απόφαση της 17ης Ιουνίου 2014, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 7 Ιουλίου 2014, στο πλαίσιο της δίκης

SBS Belgium NV

κατά

Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers (SABAM),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (ένατο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. Malenovský (εισηγητή), προεδρεύοντα τμήματος, M. Safjan και K. Jürimäe, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: N. Wahl

γραμματέας: M. Ferreira, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ’ ακροατηρίου συζητήσεως της 10ης Ιουνίου 2015,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η SBS Belgium NV, εκπροσωπούμενη από τους P. Maeyaert και A. De Bleeckere, advocaten,
- η Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers (SABAM), εκπροσωπούμενη από τον E. Marissens, avocat,
- η Γαλλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους D. Segoin και F.-X. Bréchet,
- η Πολωνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον B. Majczyna,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από την J. Samnadda και τον F. Wilman,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (ΕΕ L 167, σ. 10).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της SBS Belgium NV (στο εξής: SBS) και της Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers (SABAM) (Βελγική εταιρία των δημιουργών, συνθετών και εκδοτών) σχετικά με την υποχρέωση καταβολής δίκαιης αμοιβής για τη μετάδοση προγραμμάτων μέσω της τεχνικής της απευθείας διαβίβασης.

Το νομικό πλαίσιο

- 3 Οι αιτιολογικές σκέψεις 23 και 27 της οδηγίας 2001/29 έχουν ως εξής:

«(23)

Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να εναρμονίσει περαιτέρω το δικαίωμα του δημιουργού να παρουσιάζει στο κοινό. Το δικαίωμα αυτό θα πρέπει να θεωρηθεί κατά ευρεία έννοια ότι καλύπτει κάθε παρουσίαση σε κοινό το οποίο δεν παρίσταται στον τόπο της παρουσίας. Το δικαίωμα αυτό θα πρέπει να καλύπτει κάθε σχετική μετάδοση ή αναμετάδοση ενός έργου στο κοινό με ενσύρματα ή ασύρματα μέσα, συμπεριλαμβανομένης της ραδιοτηλεοπτικής εκπομπής. Το δικαίωμα αυτό δεν θα πρέπει να καλύπτει άλλες πράξεις.

[...]

(27) Η απλή παροχή των υλικών μέσων για τη διευκόλυνση ή την πραγματοποίηση της παρουσίας δεν αποτελεί καθαυτή παρουσίαση κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας.»

- 4 Κατά το άρθρο 3 της οδηγίας αυτής, που τιτλοφορείται «Δικαίωμα παρουσίας έργων στο κοινό και δικαίωμα διάθεσης άλλων αντικειμένων στο κοινό»:

«1. Τα κράτη μέλη παρέχουν στους δημιουργούς το αποκλειστικό δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν κάθε παρουσίαση στο κοινό των έργων τους, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, καθώς και να καθιστούν προσιτά τα έργα τους στο κοινό κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση σε αυτά όπου και όταν επιλέγει ο ίδιος.

[...]

3. Τα δικαιώματα που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 δεν αναλώνονται με οιαδήποτε πράξη παρουσίας ή διάθεσης στο κοινό, με την έννοια του παρόντος άρθρου.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

- 5 Η SABAM, εταιρία διαχείρισεως δικαιωμάτων του δημιουργού, εκπροσωπεί τους δημιουργούς όσον αφορά τις αιτήσεις χορηγήσεως αδείας για τη χρήση από τρίτους των προστατευόμενων από το δικαίωμα του δημιουργού έργων τους και την είσπραξη της αμοιβής που οφείλεται για τη χρήση αυτή.
- 6 Η SBS αποτελεί ολλανδόφωνο εμπορικό ραδιοτηλεοπτικό φορέα που παράγει και εκμεταλλεύεται τηλεοπτικά προγράμματα. Στο πλαίσιο των ραδιοτηλεοπτικών δραστηριοτήτων της, η SBS εκμεταλλεύεται διάφορους ιδιωτικούς τηλεοπτικούς σταθμούς στο Βέλγιο. Ο προγραμματισμός της περιλαμβάνει τόσο προγράμματα δικής της παραγωγής όσο και προγράμματα που αγοράζει από εταιρίες παραγωγής και από ημεδαπούς και αλλοδαπούς παρόχους προγραμμάτων.
- 7 Η SBS μεταδίδει τις εκπομπές της αποκλειστικά μέσω μιας τεχνικής αποκαλούμενης «απευθείας διαβίβαση». Πρόκειται για διαδικασία δύο σταδίων, στο πλαίσιο της οποίας η SBS διαβιβάζει τα σήματα-φορείς προγραμμάτων της στους διανομείς της, όπως είναι η Belgacom, η Telenet και η TV Vlaanderen, μέσω μιας ιδιωτικής γραμμής «από σημείο σε σημείο». Κατά το στάδιο αυτό, δεν είναι δυνατή η λήψη των σημάτων αυτών από το ευρύ κοινό. Στη συνέχεια, οι διανομείς μεταδίδουν τα εν λόγω σήματα, με ή χωρίς κρυπτογράφηση, στους συνδρομητές τους, για να μπορέσουν αυτοί να παρακολουθήσουν τα προγράμματα στη συσκευή τους, ενδεχομένως με τη βοήθεια αποκωδικοποιητή που έχει θέσει στη διάθεσή τους ο διανομέας. Ανάλογα με τον διανομέα, τα σήματα μεταδίδονται μέσω δορυφόρου, όσον αφορά την TV Vlaanderen, μέσω καλωδίου, όσον αφορά την Telenet, ή μέσω γραμμής xDSL, όσον αφορά την Belgacom.
- 8 Η SABAM εκτιμά ότι η SBS, ως ραδιοτηλεοπτικός φορέας, διενεργεί πράξη παρουσιάσεως στο κοινό, κατά την έννοια του άρθρου 3 της οδηγίας 2001/29, εκπέμποντας μέσω της τεχνικής της απευθείας διαβίβασεως. Κατά συνέπεια, απαιτείται η άδεια των κατόχων των δικαιωμάτων του δημιουργού. Ζητεί, ως αντιπαροχή, την καταβολή ορισμένου χρηματικού ποσού.
- 9 Η SBS αμφισβητεί την αξίωση αυτή. Κατ' αυτήν, μόνον οι διανομείς και οι λοιποί φορείς του αυτού είδους διενεργούν παρουσίαση στο ενδιαφερόμενο κοινό υπό το πρίσμα του δικαιώματος του δημιουργού. Εκτιμά συνεπώς ότι δεν οφείλει καμία αμοιβή.
- 10 Το rechtbank van koophandel te Brussel (δικαστήριο εμπορικών διαφορών των Βρυξελλών) έκανε δεκτό το αίτημα της SABAM και υποχρέωσε την SBS να καταβάλει ένα εκατομμύριο περίπου ευρώ λόγω δικαιωμάτων του δημιουργού για το 2009.
- 11 Η SBS άσκησε έφεση κατά της αποφάσεως του δικαστηρίου αυτού ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου.
- 12 Υπό τις συνθήκες αυτές, το hof van beroep te Brussel (Εφετείο Βρυξελλών) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Προβαίνει ένας ραδιοτηλεοπτικός φορέας που εκπέμπει τα προγράμματά του αποκλειστικά μέσω της τεχνικής της απευθείας διαβίβασεως, δηλαδή μιας διαδικασίας δύο σταδίων κατά την οποία αυτός παρέχει τα κωδικοποιημένα σήματα-φορείς προγραμμάτων του μέσω δορυφόρου, συνδέσεως οπτικής ίνας ή οποιουδήποτε άλλου μέσου μεταδόσεως σε διανομείς (παρόχους δορυφορικών μπουκέτων, εταιρίες τηλεδιανομής με καλώδιο ή με γραμμές xDSL), χωρίς το κοινό να έχει πρόσβαση στα σήματα αυτά κατά τη διάρκεια ή επ' ευκαιρία της παροχής αυτής, και κατά την οποία, στη συνέχεια, οι διανομείς στέλνουν τα σήματα στους συνδρομητές τους για να μπορέσουν αυτοί να παρακολουθήσουν τα προγράμματα, σε παρουσίαση στο κοινό κατά την έννοια του άρθρου 3 της οδηγίας 2001/29;»

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

- 13 Με το ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29 έχει την έννοια ότι ένας ραδιοτηλεοπτικός φορέας διενεργεί πράξη παρουσιάσεως στο κοινό, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, όταν μεταδίδει τα σήματα-φορείς προγραμμάτων του αποκλειστικά στους διανομείς σήματος, χωρίς τα σήματα αυτά να είναι προσβάσιμα στο κοινό κατά τη διάρκεια και επ' ευκαιρία της μεταδόσεως αυτής, οι δε διανομείς αυτοί στη συνέχεια στέλνουν τα εν λόγω σήματα στους αντίστοιχους συνδρομητές τους για να μπορέσουν αυτοί να παρακολουθήσουν τα προγράμματα αυτά.
- 14 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι πρωταρχικός σκοπός της οδηγίας 2001/29 είναι η καθιέρωση υψηλού επιπέδου προστασίας υπέρ των δημιουργών και η διασφάλιση εύλογης αμοιβής για τη χρήση των έργων τους, ιδίως στην περίπτωση παρουσιάσεως στο κοινό. Επομένως, στην έννοια της «παρουσιάσεως στο κοινό», που διαλαμβάνεται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής πρέπει να δίδεται ευρεία ερμηνεία, όπως άλλωστε αναφέρει ρητώς η αιτιολογική σκέψη 23 της εν λόγω οδηγίας (απόφαση ITV Broadcasting κ.λπ., C-607/11, EU:C:2013:147, σκέψη 20 καθώς και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 15 Το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι η έννοια της «παρουσιάσεως στο κοινό», κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29, απαρτίζεται από δύο στοιχεία σωρευτικά, ήτοι από μια «πράξη παρουσιάσεως» έργου και από την παρουσίαση του έργου αυτού σε «κοινό» (βλ. απόφαση Svensson κ.λπ., C-466/12, EU:C:2014:76, σκέψη 16).
- 16 Όσον αφορά, πρώτον, την «πράξη παρουσιάσεως», αυτή αφορά κάθε μετάδοση προστατευόμενων έργων, ανεξαρτήτως του χρησιμοποιούμενου τεχνικού μέσου ή μεθόδου (απόφαση Football Association Premier League κ.λπ., C-403/08 και C-429/08, EU:C:2011:631, σκέψη 193).
- 17 Περαιτέρω, κάθε μετάδοση ή αναμετάδοση έργου που χρησιμοποιεί συγκεκριμένο τεχνικό τρόπο πρέπει καταρχήν να επιτρέπεται εξατομικευμένα από τον δημιουργό του έργου αυτού (απόφαση ITV Broadcasting κ.λπ., C-607/11, EU:C:2013:147, σκέψη 24).
- 18 Εν προκειμένω, από την αίτηση προδικαστικής αποφάσεως προκύπτει ότι ο ραδιοτηλεοπτικός φορέας για τον οποίο πρόκειται στην κύρια δίκη μεταδίδει τα σήματα-φορείς προγραμμάτων σε διάφορους διανομείς σημάτων, μέσω δορυφόρου, καλωδίου ή γραμμής xDSL, και συνεπώς μέσω διαφόρων τεχνικών μέσων ή μεθόδων.
- 19 Επομένως, τέτοιου είδους μεταδόσεις, παράλληλες ή όχι, πρέπει να θεωρηθούν «πράξεις παρουσιάσεως», υπό την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29.
- 20 Δεύτερον, για να εμπίπτουν οι ως άνω μεταδόσεις στην έννοια της «παρουσιάσεως στο κοινό», κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29, πρέπει επίσης, όπως υπενθυμίστηκε στη σκέψη 15 της παρούσας αποφάσεως, τα προστατευόμενα έργα να παρουσιάζονται πράγματι σε ένα «κοινό».
- 21 Συναφώς, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η έννοια «κοινό» αφορά έναν απροσδιόριστο αριθμό αποδεκτών, δυνητικών τηλεθεατών, και προϋποθέτει, περαιτέρω, έναν αρκετά μεγάλο αριθμό προσώπων (βλ., κατά την έννοια αυτή, αποφάσεις SGAE, C-306/05, EU:C:2006:764, σκέψεις 37 και 38, καθώς και ITV Broadcasting κ.λπ., C-607/11, EU:C:2013:147, σκέψη 32).
- 22 Σε μια κατάσταση όμως όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, όπως προκύπτει σαφώς από το προδικαστικό ερώτημα, ο ραδιοτηλεοπτικός φορέας για τον οποίο πρόκειται μεταδίδει τα σήματα-φορείς προγραμμάτων σε μεμονωμένους και συγκεκριμένους διανομείς, χωρίς οι δυνητικοί τηλεθεατές να μπορούν να έχουν πρόσβαση στα σήματα αυτά.

- 23 Κατά συνέπεια, τα έργα που μεταδίδονται από τον ραδιοτηλεοπτικό φορέα, όπως είναι αυτός για τον οποίο πρόκειται στην κύρια δίκη, δεν παρουσιάζονται στο «κοινό», κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29, αλλά σε μεμονωμένους και συγκεκριμένους επαγγελματίες.
- 24 Δεδομένου ότι τα δύο συστατικά στοιχεία της παρουσιάσεως στο κοινό πρέπει να συντρέχουν σωρευτικώς, όπως υπενθυμίστηκε στη σκέψη 15 της παρούσας αποφάσεως, και εφόσον η προϋπόθεση ότι τα προστατευόμενα έργα πρέπει να παρουσιάζονται σε κοινό δεν πληρούται, οι μεταδόσεις που πραγματοποιούνται από ραδιοτηλεοπτικό φορέα, όπως αυτός για τον οποίο πρόκειται στην κύρια δίκη, δεν εμπίπτουν, καταρχήν, στην έννοια της «παρουσιάσεως στο κοινό», κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29.
- 25 Παρά ταύτα, δεν μπορεί να αποκλειστεί εκ των προτέρων ότι σε ορισμένες περιπτώσεις οι συνδρομητές των διανομών, όπως αυτοί για τους οποίους πρόκειται στην κύρια δίκη, μπορούν να θεωρηθούν το «κοινό» στο οποίο απευθύνεται η αρχική μετάδοση που πραγματοποιεί ο ραδιοτηλεοπτικός φορέας.
- 26 Συναφώς, δεν αμφισβητείται καταρχάς ότι διανομείς, όπως αυτοί για τους οποίους πρόκειται στην υπό κρίση περίπτωση, δεν αποτελούν τμήμα ενός τέτοιου κοινού, σε αντίθεση με τις οντότητες, όπως οι ξενοδοχειακές εγκαταστάσεις που αποτελούσαν το αντικείμενο των υποθέσεων επί των οποίων εκδόθηκαν οι αποφάσεις SGAE (C-306/05, EU:C:2006:764) και Phonographic Performance (Ireland) (C-162/10, EU:C:2012:141).
- 27 Εξ αυτού προκύπτει ότι οι συνδρομητές που είναι αποδέκτες των μεταδόσεων που πραγματοποιούν οι εν λόγω διανομείς δεν μπορούν να θεωρηθούν, a priori, «νέο» κοινό στο οποίο δεν απευθυνόταν η αρχική πράξη παρουσιάσεως που διενήργησε ο ραδιοτηλεοπτικός φορέας (βλ., a contrario, απόφαση SGAE, C-306/05, EU:C:2006:764, σκέψη 40).
- 28 Κατά συνέπεια, στην υπόθεση της κύριας δίκης, υπάρχει ένα και μόνον «κοινό», ήτοι αυτό του συνόλου των συνδρομητών κάθε αντίστοιχου διανομέα.
- 29 Συναφώς, από τη διατύπωση του ερωτήματος, όπως αυτό υποβλήθηκε από το αιτούν δικαστήριο, προκύπτει ότι οι συνδρομητές των διανομών μπορούν να παρακολουθούν τα τηλεοπτικά προγράμματα μετά την παρέμβαση των διανομών αυτών.
- 30 Το Δικαστήριο όμως έχει κρίνει ότι η εκ μέρους επαγγελματία, όπως αυτός για τον οποίο πρόκειται στην υπό κρίση περίπτωση, διανομή του ραδιοτηλεοπτικώς μεταδιδόμενου έργου στους συνδρομητές του, συνιστά αυτοτελή παροχή υπηρεσίας, κερδοσκοπικού χαρακτήρα, καθόσον η συνδρομή καταβάλλεται από τα εν λόγω πρόσωπα στον επαγγελματία αυτόν, και όχι στον ραδιοτηλεοπτικό φορέα, το δε σχετικό τίμημα δεν οφείλεται για ενδεχόμενη παροχή τεχνικών υπηρεσιών, αλλά για την πρόσβαση στην επίμαχη παρουσίαση και, ως εκ τούτου, στα προστατευόμενα έργα (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση Airfield και Canal Digitaal, C-431/09 και C-432/09, EU:C:2011:648, σκέψη 80).
- 31 Μετάδοση πραγματοποιούμενη από επαγγελματία, υπό τις αναφερθείσες στην προηγούμενη σκέψη της παρούσας αποφάσεως συνθήκες, δεν συνιστά, επομένως, απλό τεχνικό μέσο προς εξασφάλιση ή βελτίωση της λήψεως της αρχικής εκπομπής εντός της ζώνης καλύψεως (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση Airfield και Canal Digitaal, C-431/09 και C-432/09, EU:C:2011:648, σκέψη 79).
- 32 Παρά ταύτα, δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι ένας διανομέας μπορεί να βρίσκεται σε μη αυτοτελή θέση σε σχέση με τον ραδιοτηλεοπτικό φορέα και ότι η παρεχόμενη από αυτόν υπηρεσία διανομής να είναι αμιγώς τεχνικής φύσεως, οπότε η παρέμβασή του να συνιστά απλό τεχνικό μέσο κατά την έννοια της νομολογίας του Δικαστηρίου (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις Football Association Premier League κ.λπ., C-403/08 και C-429/08, EU:C:2011:631, σκέψη 194, και Airfield και Canal Digitaal, C-431/09 και C-432/09, EU:C:2011:648, σκέψεις 74 και 79).

- 33 Αν τούτο ισχύει, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει, οι συνδρομητές των ως άνω διανομέων θα μπορούσαν να θεωρηθούν το κοινό το οποίο αφορά η παρουσίαση την οποία πραγματοποιεί ο ραδιοτηλεοπτικός φορέας, με αποτέλεσμα ο τελευταίος αυτός να διενεργεί «παρουσίαση στο κοινό».
- 34 Κατόπιν του συνόλου των προεκτεθέντων, στο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29 έχει την έννοια ότι ένας ραδιοτηλεοπτικός φορέας δεν προβαίνει σε πράξη παρουσιάσεως στο κοινό, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, όταν μεταδίδει σήματα-φορείς προγραμμάτων αποκλειστικά στους διανομείς σήματος, χωρίς το κοινό να έχει δυνατότητα προσβάσεως στα σήματα αυτά κατά τη διάρκεια και επ' ευκαιρία της μεταδόσεως αυτής, ενώ στη συνέχεια οι διανομείς αυτοί στέλνουν τα εν λόγω σήματα στους συνδρομητές τους για να μπορέσουν αυτοί να παρακολουθήσουν τα προγράμματα αυτά, εκτός αν η παρέμβαση των εν λόγω διανομέων συνιστά απλό τεχνικό μέσο, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 35 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (ένατο τμήμα) αποφαινεται:

Το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας, έχει την έννοια ότι ένας ραδιοτηλεοπτικός φορέας δεν προβαίνει σε πράξη παρουσιάσεως στο κοινό, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, όταν μεταδίδει σήματα-φορείς προγραμμάτων αποκλειστικά στους διανομείς σήματος, χωρίς το κοινό να έχει δυνατότητα προσβάσεως στα σήματα αυτά κατά τη διάρκεια και επ' ευκαιρία της μεταδόσεως αυτής, ενώ στη συνέχεια οι διανομείς αυτοί στέλνουν τα εν λόγω σήματα στους συνδρομητές τους για να μπορέσουν αυτοί να παρακολουθήσουν τα προγράμματα αυτά, εκτός αν η παρέμβαση των εν λόγω διανομέων συνιστά απλό τεχνικό μέσο, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

(υπογραφές)